

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Lähetysseurat klo 15.30
Ulla Tuovinen

Hauduta uudistumaan

Jos viimeksi kulunut vuosi yrittäisi kiteyttää kahteen sanaan, ne voisivat olla sanat *uuden opettelu*. Ne kaksi sanaa voisivat olla myös *en osaa*. Vuosi sitten valmistauduin lähtemään työhön Hongkongiin. Sen jälkeen olen opetellut uutta työtä, uutta työyhteisöä, uudenlaista kulttuuria, uutta kieltä, uusia organisaatioita ja niiden toimintatapoja. Olen tutustunut uusiin kumppanijärjestöihin ja -kirkkoihin ja niiden ihmisiin. Olen opetellut käyttämään kolmea erilaista valuuttaa, opetellut joukkoliikenteen saloja niin Hongkongissa, Taiwanilla kuin Kiinassakin. Välillä on ollut kovin takkuista, välillä on ollut voittajaolo, kun jokin asia on sujunut. Uuden opettelu on tuntunut siltä, kuin yrittäisi saada jäykkää koneistoa uudelle uralle tai ratasta sopimaan osaksi suurempaa koneistoa. Sen koneiston, joka on siis minun sisälläni, sen kitinän ja rutinan on melkein kuullut. Uuden opettelu ei ole ollut vain minun osani, myös yhteistyökumppanit ovat olleet usein samassa tilanteessa.

Perehdytyksessä kiinnitettiin huomiota siihen, mikä kaikki on toisenlaista kuin täällä. Ja kovin erilaistahan se on ollut. Siinä perusasetelmassa, että eläminen ja oleminen toisella puolella maapalloa on lähtökohtaisesti toisenlaista kuin Suomessa, ei ollut uutta tai yllättää. Niinpä se, mihin vähitellen aloinkin syksyn mittaan kiinnittää huomiota, olivat ne monet asiat, jotka olivat samanlaisia ja yhteisiä heille ja minulle. Niitä ovat olleet erilaiset arjen asiat, kaupassa käynti, ärsyyntyminen jonossa kiilaajiin tai sopivan pyykinpesuaineen löytäminen. Niitä ovat olleet myös tarve tulla ymmärretyksi, tulla huomatuksi ja arvostetuksi. Näissä asioissa ei liene kreikkalaista eikä juutalaista, ei suomalaista tai kiinalaista. Vain ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja.

Onko tämä kaikki uusi ja uudenlainen myös uudistanut minua, vai oliko jokin minussa uudistunut ja se sai tekemään uusia asioita? Onko Siionin virsien uudistaminen uudistanut seuraliikettä myös sisäisesti? Muuttaako virsikirjan lisävihko kirkkoamme? Onko organisaatiomuutos syy vai seuraus? Muuttuuko jokin käytäntö sisäisen muutoksen vuoksi vai vaikuttaako sisäinen muutos ulkoiseen muutokseen? Missä järjestyksessä uudistuminen tapahtuu: ulkoisesta sisäiseen vai sisäisestä ulkoiseen?

Asiat muuttuvat, sitä emme voi estää. Kukaan meistä ei ole siitä vapaa, mikään maa, yhteiskunta, kirkko, järjestö, ei kukaan eikä mikään voi estää muutosta. Olemme väistämättä aika ajoin uuden äärellä. Uudistummeko myös sisäisesti vai jääkö muutos pinnalliseksi, vain toisella tavalla tekemiseksi?

Uudistuminen ei ole itsestään selvä asia. Virressä lauletaan: *”ylpeä luontoni nöyräksi paina, hauduta armolle aukenemaan.”* Virsirunoilija on ymmärtänyt, että ihmisen luontainen reaktio uuteen — ehkä siis myös armoon — on useimmiten vastustus. Ylpeä luonto tietää, kuinka asiat on hyvä tehdä, ehkäpä sillä vanhalla tavalla. Armon suhteen ylpeä luonto haluaa yrittää tehdä itse jotain asian hyväksi, vaikkapa sitten

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

sen, että päättää olla nöyrä. Uusi tekemisen tapa ei vielä takaa sisäistä uudistumista, mutta se voi olla keino siihen. Matka, joka täytyy kulkea, jotta pääsee perille. Matka, jolla täytyy kestää sisäinen kitinä ja rutina.

Virressä lauletaan siis *hauduta armolle aukenemaan*. Ruoanlaittamisessa hauduttaminen on hidas prosessi, sen kesto riippuu haudutettavasta ruoka-aineesta. Muutos ruoka-aineen rakenteissa tapahtuu vähitellen, rakenteet pehmenevät. Sekoitettaessa rakenteet murtuvat helpommin ja vähitellen hakeutuvat uuteen asentoon. Hauduttaminen tuo esille uusia makuvivahteita. Muutos tapahtuu vähitellen, jopa lempeästi. Joskus liian pitkä hauduttaminen saa maun kitkeräksi tai maku menee kokonaan. Virsirunoilija siis pyytää, että hauduttamalla meitä valmistettaisiin ottamaan vastaan sellaista, mikä on meille uutta, mitä ehkä luontaisesti vastustaisimme — sitä armoa.

Minkälaista on olla hautumassa, olla haudutettavana, tietääkö sitä itse? Tunnistaako sitä olevansa prosessissa, jonka seurauksena on sisäinen muutos? Hyvä seuravieras, mikä muutos sinussa on hautumassa, minkälaiset rakenteet ovat pehmenemässä, mikä uusi maku on löytymässä? Tiedämmekö me yhteisönä ja yhteiskuntana, minkälaisia syvärakenteita on pehmenemässä? Onko jokin jo mennyt liian pehmeäksi, menettämässä makua tai jopa muuttumassa kitkeräksi? Onko jonkin kohdalla vielä jatkettava hauduttamista, koska ylpeä luonto tahtoo tehdä osansa ja valita paikkansa.

Uudistuminen, niin yksilön kuin yhteisönkin, on uudistumista ja muutosta syvältä. Sitä voi vastustaa, mutta voi myös suostua sisäiseen rutinaan, tekemään matkaa ja löytämään uutta makua. Uudistuminen on luultavasti vain ja ainoastaan armoa. Ehkäpä vähitellen toteutuu myös se, mistä virressä lauletaan: *Siis olkoon ristin kansalla/rohkeutta, myötätuntoa /myös kantaa toisiansa*. Tämä siksi, koska ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei suomalaista tai kiinalaista. On vain ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja.